

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Piątek dnia 22 Stycznia v. s. 1832 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 12 stycznia.

Przez n a y w y ż s z y dyplomata pod 31 grudnia r. z., Rzeczywisty Radca Stańu, Hrabia *Gurjew*, Posel nadzwyczajny i Minister pełnomocny przy Dworze N. K. J. Niderlandzkiego, mianowany kawalerem orderu *S. Włodzimierza* 2go stopnia Wielkiego Krzyża.

— Przez n a y w y ż s z e rozkazy dzienne d. 8 stycznia, Naczelnik 3ciey artylleryyskiej dywizyi, Jenerał-Major *Szulman* 2gi, naznaczony Komendantem twierdzy *Modlina*, na miejsce Jenerała Porucznika *Lachowicza* 1go. Deżurny Sztab-Oficer przy Naczelniku Artylleryi Armii Działającej, Półkownik iszey artylleryyskiej brygady Gwardyi *Bezak*, sprawującym obowiązki Naczelnika Sztabu Artylleryi teyże Armii, na miejsce Jenerał-Majora *Suchozaneta* 3go, który ma bydź, jak dawniey, Naczelnikiem Sztabu Artylleryi iszey Armii. — D. 7 stycznia. Jego CESARSKA MOŚĆ, za odznaczający się porządek w czasie uroczystości d. 6 terażniejszego stycznia oświadcza, n a y w y ż s z e Swoje zadowolenie S. Petersburskim: Wojennemu Jenerał-Gubernatorowi, Jenerałowi piechoty *Essenowi* 1mu, Sprawującemu obowiązek Kommandanta Jenerał-Adjutantowi *Baszuckiemu* i Ober-Policmeystrowi Orszaku Jego CESARSKIEY MOŚCI Jenerał-Majorowi *Kokoszkiniowi*; niższym zaś rangom policyynym, którzy się na służbie znaydowali, daruje po rublu, po funcie mięsa i porcyi wódki a każdego. — Podpółkownik Orszaku *J. C. M. Klugen* 2, mianowany jest Policmeystem Sankt-Petersburskim. (R. 1.)

— Przez n a y w y ż s z y ukaz do Kapituły Orderów Rossyjskich, d. 6 grud. r. z. policzeni zostali w poczet orderu *S. Włodzimierza* 3 kl. Prezydujący Członek Kollegium Duchownego Rzymsko-Katolickiego, Biskup Suffragan Dyecezyi Kamienieckiey, *Ignacy Pawłowski* i Wikaryusz Dyecezyi Białoruskiej, zasiadający w Duchowném Kollegium Greko-Uniekiém, Biskup Mścisławski, *Józef Siemaszko*.

— *Rozkazy Cesarские oznaymione Rządzącemu Senatowi*: Przez Ministra Skarbu: 16 grud. r. CESARZ Jmć raczył mianować Prezydentem nowo-ustanowioney w Kurlandyi Kommissyi do rozgraniczenia dóbr skarbowych i razem oddawanych w dzierżawę, byłego Półkownika, Barona *Rönne*.

— Przez Głównozarządzającego wydziałem poczt: Dozorca stacyi pocztowey Rysgorodeckiey, szlachcic *Michał Sobolewski*, otrzymuje stopień Rejestratora Kolleg. w nagrodę za gorliwą służbę i ważne usługi, które oddał w potrzebie uspokojenia zamieszek na Wołyniu.

— *Ukazy 1go Departamentu Rządzącego Senatowi*. — 1) 5 b. m. O złożeniu z urzędu i nieprzyymowaniu na potém do żadney służby Chorążego Orenburskich Kozaków *Klonina* — 2) tegoż dnia. O mundurach urzędników Ministerium Dworu CESARSKIEGO, Dworskiego zarządu, Gabinetu i Departamentu udziałów.

— Do Petersburga przybyli: 3 b. m. z Rygi mianowany naczelnikiem 23ciey dywizyi pieszey Jen. Por. *Peterson* 1; — 6go z Żytomierza tymczasowy Podolski i Wołyński Wojenny Gubernator Jen. adj. *Lewaszow*; — 7go z Mińska, Kupiec *Szczerbakow*; — 8go z Warszawy Jen. adj. *Krasiński* — Wyjechali: 3 b. m. do różnych guberniy Główny le-karski inspektor w woysku, R. Tainy Baronet

Willje; — 5go do Kamieńca obyw. *Wątrobka*; — 7go t. m. do Warszawy Jen. adj. *Koźzakow*. (T. P.)

— *Kuryer Nowo-Rossyjski*, o przyszłych stosunkach handlowych, między Rossyją a Francyją południową, ogłasza artykuł, w którym na szczególnieyszą uwagę, miejsce następujące zasługiwac zdaje się:

Rozważania, do jakich prowadzi wzgląd na przyszłe stosunki handlowe, pomiędzy Rossyją południową, a mianowicie Odessą, a południową Francyją, pozwalają, równie rozległe, jak nieopstrzegane do tychczas odkryć wypadki. W nich się zawiera zarodek wielkiej rewolucyi handlowey; i te wyjaśnić przedsiębierzemy.

Starożytność i nappierwszém zatrudnieniem Marsylii był handel lewancki. Handel ten zasadał się na wprowadzaniu do Francyi towarów, szczególniey rękodzielniczych, ze wschodnich nadmorskich rynków; za te przedmioty kosztowne i bogate, szły w zamian płody niektóre ziemne i gotowe pieniądze. Wazenie się wówczas szali handlowey było zawsze dla Francyi nieprzychylnie: przynosiło bowiem zatrudnienie i pomoc dla innych narodów, bez żadney z ich strony podobney wzajemności. Taki się stan rzeczy utrzymywał, aż do roku 1789, w którym wszelkie stosunki ze Wschodem, zupełnemu zawieszeniu uległy. Przez odrębność i odosobnienie, w jakim woyna zostawiła szalę handlową francuzką, musiała szukać wagi w samej sobie. Kluczem i stolicą, potrzebnych na to źródeł była Marsylia, gdzie się ożywił i rozwinął popęd przemysłowy. Lecz to miasto nie było połączone z innymi częściami Francyi żadną drogą żeglugi, która by ułatwiała przewóz snadny i regularny towarów, mogących się w wielkich massach spożywać; ztąd wynikało, że ta usilność przemysłowa, zmuszona zarzucić wyroby ważnieysze, wyłączenie się zbytkowemu przemysłowi poświęciła, tworząc wyroby wysokiey ceny, ale małego ciężaru, ażeby przewóz podniesienia zbytecznego ich wartości nie stawał się przyczyną.

Lecz, skoro pokoy otworzył porty francuzkie, pozwalając za pomocą żeglugi wyprowadzać płody krajowego przemysłu; w chwili wysokie gałęzie jego ożyły. Pomimo żyżności gruntu przyrodzoney, pomimo ważności i rozmaitości wyrobów przemysłu, wkrótce nie wystarczyło mu surowych pldów oczysztych. Musiała ich Francya potrzebować od innych krajów sąsiedzkich; i żeby przytoczyć jeden tylko przykład, wprowadzenie olejów rozmaitych na chemiczne, przed wszystkiém, wyroby, urosło w lat kilka od 5,000,000 do 40,000,000 franków.

Wynikłe z pomienioney w postępowaniu odmiany wypadki, całkowicie stosunki zewnętrzne handlowe odmieniły. Marsylia, zamiast zakupowania wyrobów rękodzielniczych w portach handlowych Wschodu, zajęła się sama, opatrywaniem przez wywóz towarów, wyrobami własnego przemysłu fabrycznego, części Francyi położonych nad oceanem: co dało zatrudnienie żegludze nierównie rozlegleysze nad to, jakim ją lewancki handel w najsławnieyszych epokach swojego kwitnienia zajmował: kraje zaś przyległe, które przez bliskość swojego położenia mogły przyłożyć się do zasilenia jey fabryk dostarczały im obficie surowych materyałów.

Do współubiegania się w tey mierze, południowey Rossyi, tudzież Odessie, dostało się niepoślednie ucześnieictwo, którego się obręb codzien-

nie rozpostrzenia. Przemysłowość marsylijska, szybko się rozwijająca, wątpić nie dozwala, że tam płony zbożowe muszą się za czasem uszczuplić, i że nowe prawo o zapasach magazynowych, otwierając handlarzom tego kraju wielkie łatwości do robienia zasobów na wszystkich punktach południowej Francji, nieznacznie zhołduje dla Rosyi południowej, całą jej ludność, pod względem opatrywania się w zboże. Innym produktem, którego odbyt musi urosć z powiększoną jego ważnością, w stosunkach bardzo szybkich, jest łój. Niepewny plon i trudność robienia wielkich zapasów oliwy, zmierza nieznacznie do zarzucenia jej uprawy, oraz używania w niezmiernych fabrykach mydła. Łój w nich ma niezaprzeczone nad oliwą korzyści, a sposoby, które wyższość jego pod tym względem zapewniają, zaczęły się upowszechniać. Lecz gdy postęp ich, tym czasem, hamuje zbytęcną drogosc materyałow palnych, można naznaczyć epokę, w której, iż tak rzekę, ta rewolucya fabryczna stanie się zupełną; tą epoką będzie ukończenie drogi żelaznej z *Rives de Gier* i z *Saint-Etienne* do *Lyonu*: wtenczasto ziemne węgle będą się mogły spławiać *Rodanem* do *Marsylii*, za bardzo niską cenę.

Zapatrząc się w tey części Francji na przemysł rękodzielniczy, rozmaitey natury, doprowadzony do tak wysokiego pomyslności stopnia, na bogactwa kopalne w *St-Etienne*, na kosztowne, piękne rękodzieła w *Lyonie* i *Tararze*, na wyroby fabryczne marsylijskie, które dziś stanowią niezmierne massy, a których spożycie pomnaża się codziennie na wszystkich punktach Francji, niepodobna zamierzyć kresów stosunkom handlowym Rosyi południowej z południową Francją, i z tey strony bogatego horyzontu, dla miasta *Odesy* nie upatrywać.

PRUSSY.

Berlin d. 16 stycznia.

Dziennik *Constitutionnel Neufchatellois* zawiera następujące najwyższe pismo gabinetowe, wydane do Królewskiego Kommissarza w *Neufchatelu* Jenerała Porucznika *Psuel*:

„Odebrałem ostatnie rapporta W Pana, o szczególnym wypadku sprawy w Xięztwie mojem *Neufchatel*, i z prawdziwem zadowoleniem powziąłem z nich tę wiadomość. Im bardziej oycowskie moje serce było zasmucone niespokojnością w jednej części kraju okazującą się, tém większą uczułem radość na widok tryumfu, jaki poświęcenie się znaczney większości mieszkańców odniosło nad zbrodniczymi planami zuchwałey fakcyi. Dobrowolne to wzruszenie całego wiernego ludu, który ożywiony świętością przysięgi, bez inney pomocy, prócz sił własnych, uzbroidł się dla przytłumienia buntu, ma w sobie coś rozrzuwającego, wznoszącego duszę i wymagającego szacunku. Mała ta krajina dała Europie naukę i przykład, które nie będą stracone i które ją czynią godną zaszczytnego wspomnienia w historii. Z równą roztrpnością jak dzielnością postępował W Pan w trudnych okolicznościach, i przez moję Radę Stanu i przez całą ludność naydokładniej byłęś wspierany. Spodziewałem się wiele po niej i po W Panu; skutek usprawiedliwił moje nadzieje. Lud *Neufchatelski* dał mi dowody swego przywiązania, które nigdy nie wygasną w mojej pamięci, a które bardziej, niż kiedykolwiek, wkładają na mnie słodkie i święte obowiązki. Wszystko, co uczyniono dla stłumienia powstania, miało cechę odwagi i roztrpności. Prawe i z równą zręcznością wykonane, jak ułożone działania, uwieńczone skutkiem, a niebo użyczyło błogosławienstwa sprawie słuszności i powinności. Polecam W Panu, abyś pismu temu nadał naywiększą jawność dla zawiadomienia *Neufchatelszyków* o moich ku nim uczuciach. Skoro pod każdym względem porządek w kraju będzie przywrócony, wzywam W Pana, abyś mi wymienił wszystkich tych, którzy byli tak szczęśliwi, odznaczyć się w chwili, kiedy przy wyborzym ogółu sposobie myślenia, trudno było innych przewyższyć; znajdują oni nie-

zawodnie naypiękniejszą nagrodę w własnym przekonaniu, lecz im, równie jak sobie samemu, winien jestem dość dowody moiey wdzięczności. Podobnie wzywam W Pana, abyś mi w porozumieniu z Radą Stanu przedstawił wszelkie zmiany form administracyjnych, których potrzebę lub użyteczność wykazuje przeszłość i terażniejszy stan kraju; a jeżeli Bóg raczy łaskawie wesprzeć moje zamiary i usiłowania, to spodziewam się, że kraj ten stanie się coraz bardziej pomyslności, jak już jest wzorem wszelkich cnot obywatelskich.

Berlin dnia 31 Grudnia 1831 roku.

(podpisano) *Fryderyk Wilhelm. (G.W.)*

AUSTRIA.

Wiedeń dnia 4 stycznia.

Otrzymało tu z *Konstantynopola*, pod 18 grudnia wiadomienie, że osoba, która przybyła do *Wiednia* pod imieniem *Achmet-Nadir-Beja*, półkownika tureckiego, była udaną; powiadał on, że był przez Sultana posłany dla uczenia się ćwiczeń; pokazało się, że to był pewny Polak, który się pod tym imieniem ukrył, ażeby się łatwiej mógł dostać do Francji. — Przez tę zręczność dowiadujemy się z *Konstantynopola*, że wojsko egipskie usiłowało przypuścić szturm do *St. Jean-d'Acree*, ale zostało odparte ze znaczną stratą. (*J.d.S.P.*)

NIEMOY.

Frankfort d. 9 sierpnia.

Jedna z tutejszych gazet donosi, iż w *Wiedniu*, w dzień Nowego-Roku, obchodzono uroczyste zaręczyny Xiążęcia *Reichstadt* (syna *Napoleona*) z córką Arcy-Xięcia *Karola*. (*G.W.*)

ANGLIA.

Londyn dnia 3 stycznia.

Przybyła tu temi dniami Deputacya Rządu Greckiego, w celu układania się z Pełnomocnikami wielkich Mocarstw, względem obioru Króla dla Greków.

— Izba Reprezentantów Stanów Zjednoczonych poraz trzeci obradę swym mówcą *P. Stevenson*, rodem z *Wirginii*.

— Według biuletinow urzędowych, cholera znajduje się już w dziesięciu miejscach: w *Sunderland*, *Newcastle*, *Gateshead*, *South-Schields*, *Westoe*, *North-Schields*, *Tynemouth*, *Houghton-le-Spring*, *Haddington* i *Hartley*.

— Poselstwo prezydenta Stanów Zjednoczonych *Ameryki północney*.

Odebrałszy poselstwo prezydenta Stanów Zjednoczonych, w dwóch izbach kongressu, przy otwarciu posiedzenia. Oto jest rozbiór części naybardziej interesujących:

„Rząd nasz, trzymając się systemu zachowania pokoju, musiał zachowywać neutralność podczas wojen, które toczyły pomiędzy sobą inne mocarstwa; ale ten systemat, nadając czynność i rozległość naszemu handlowi, wystawił go razem na zniewagi ze strony wojujących narodów. Upomnienia się o nie, ze strony naszej, były koniecznym ztąd wypadkiem: Anglia, Francya, Hiszpania, Hollandya, Szwecya, Dania, Neapol, a nakoniec Portugalia, mniej lub więcej, prawa nasze, jako państwa neutralnego zgwałciły. Do tych wszystkich mocarstw, z dopraszaniem się o wynagrodzenie wyprawiono adressede, i które wywierały, i do tychczas jeszcze w niektórych okolicznościach wywierają wpływ stanowczy na naturę stosunkow naszych z temi narodami.

„Dopomnienia się od Anglii, sprowadziły układy przychylnie związkom przyjacielskim pomiędzy dwoma krajami. Jeden z tych układow ściągę się do handlu kolonialnego, który niewątpliwie stanie się bardzo korzystnym, chociaż o nim ostatecznie sędzić jeszcze nie mogę. Nasze interesy rolnicze, niemało skorzystały na handlu pomiędzy Kanadą, a naszym terytorium Świętego Warzynieca i przyległym jeziorom; korzyści te przewyższają znacznie straty na poniesione przez nas dopomagą-

nie handlowi stron północnych z Indjami Zachodnimi.

„Inne jeszcze zagadnienia, z Anglią do rozwiązania pozostają, a z tych rzędu, określenie granic, które nie było dokładnie oznaczone w traktacie pokoju. Niektóre linie, rozdzielające terytorium angielskie od amerykańskiego, poprowadzone ostatecznie zostały. Linia oddzielająca nas od Kanady i od Nowego-Brunswiku, przed moim wejściem w urządzenie, zostawiona była na rozwegę Królowi hollenderskiemu; d. 10 zeszłego stycznia Król Jegomości Niderlandzki oddał pełnomocnikiem Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii, swoją opinią na piśmie w tej rzeczy. Wszystkich papierów ściągających się do tego interesu udzielił się wydziałowi rządu, do którego należy jego rozstrząśnienie: spodziewam się, iż trudności w tej mierze rozstrzygnię w sposób przyjacielski, niewłaczając prawem konstytucyjnym narodu, bezpośrednio w tej mierze interessowanego. Stosunki przyjacielskie, jakie się teraz między Stanami Zjednoczonymi i Wielką Brytanią utrzymują, powiększenie handlu między obu narodami, zapewnienie uprzedzeń, które dawne wypadki zrodziły, wszystko się przyczyniło do uważania epoki obecnej za przychylną odnowieniu naszych usiłowań do zapobieżenia wszelkim powodom drażliwości, która w razie wojny, między Wielką Brytanią, a innym jakimkolwiek mocarstwem, naraziłaby koniecznie na niebezpieczeństwo naszą spokojność. Ożywiony chęcią zapewnienia, we wszelkich, jakich być może okolicznościach, praw i honoru narodowego, dałem ministrowi, oraz posłowi do londyńskiego dworu instrukcje, które ją dostatecznie dają poznać; i jeżeli on znajdzie u tego dworu skłonności podobne, o czem wątpić nie możemy, położony koniec tym przyczynom nieporozumień, które, bez korzyści dla jednego i drugiego narodu, zmierzają do ich poróżnienia, chociaż oba mają najsilniejsze pobudki, do zachowania, nie tylko pokoju, ale stosunków natury, ile można, najbardziej przyjacielskiej.

„Przez moje poselstwo, na otwarciu ostatniego posiedzenia, oświadczyłem nadzieję, że Francya uzna słusność naszych dochodzeń.

„Nadzieja ta, nie była omylna: podpisany został traktat, który pod senatu zatwierdzenie oddany zostanie, i który zawierając zobowiązania się, wymagające aktów prawodawczych, powinien iż oba potwierdzenie uzyskać. Mocą tego traktatu rząd francuzki obowiązuje się zapłacić sumę, nie taką zaiste, jaka się może należeć naszym współ-obywatelom, ale którą za wystarczającą uznano. Przyjęto sumę okrągłą, bo inny nie pozostawał środek nad uciążliwy pobór wszystkich dochodzeń, które umyślnie, lub przez omyłkę, być mogły przesadzone, a których nie można było dochodzić, ani też zostawić pod rozstrzygnięciem kommissyi złożonej z członków stron obu, na co się Francuzi nigdy zgodzić nie chcieli, i co daćby mogło powód długim, a może i nieużytecznym układom. Z naszej strony, zgodziliśmy się na małą sumę, ażeby kres położyć dochodzeniom obywateli francuzkich od naszego rządu, i postanowiono zmniejszenie poboru od naszej bawelny i od wina francuzkiego, jako wynagrodzenie, za zrzeczenie się prawa ważnego w handlowym przywileju, podług tłumaczenia przez Francuzów traktatu o ustąpieniu Luizjany.

Jeżeli nowy traktat zostanie potwierdzony, zatamuje się źródło drażliwości, która przez lat tyle sprawowała oddalenie od siebie dwóch narodów, które, równie przez interes, jako i przez pamięć na przeszłe związki, nayprzychylniejsze z sobą stosunki utrzymywać powinny.

Nasze nieporozumienia z Hiszpanią, traktatem Waszyngtońskim d. 22 lutego 1819 r. ułatwione zostały; ale później handel nasz z dawnymi koloniami hiszpańskimi klócił i przerywały ich statki i ich korsarze. Wiele naszych okrętów zabrano i przedano, pod pozorem, jakoby zgwałciły stan blokady, w którym się porty wszy-

stkich tych kolonij znajdowały. Obwinienie podobne, gdy nie mogło się utrzymać, zarzucono je, a chwycono się skargi na handel kontrabandowy; przez co, starano się usprawiedliwić zabor okrętów, ponieważ Hiszpania, nie uznając nigdy niepodległości nowych amerykańskich stanów, mogła zaprzeczyć handlu ze swojemi osadami, na mocy dawnych praw kolonialnych. Ta pobudka, jeszcze okaże się żądną, kiedy się przywiodą na pamięć, zwyczaje i prawa przyjęte pomiędzy narodami, a mianowicie, że jey nie uznali samiz Hiszpani, przez konwencyą, której skutkiem było wynagrodzenie poddanych angielskich, za statki zabrane w tymże samym czasie, w tychże okolicznościach i pod jednostaynym pozorem.

„Spodziewam się wszakże, iż zastanowienie się i rozwaga natchną innemi uczuciami Króla Jegomości Katolickiego, i kiedy się on przeświadczy o słusności naszych dochodzeń, chęć utrzymania stosunków przyjacielskich pomiędzy dwoma narodami, skłoni go do zadosyć uczynienia naszym dochodzeniom. Wyprawitem agenta, któremu wyłącznie ten przedmiot poruczono i jeżeli Hiszpania trwać będzie w témże samem, co do tychczas postanowieniu, rzecz ta przed naszym odroczeniem oddana zostanie sędziom konstytucyjnym, którzy postanowić powinni: co czynić wypada, kiedy do wypadków dostatecznych negocjacye nie doprowadzają.

Upominania się nasze podane rządowi Obojga Sycylii, są zupełnie różnej natury. Niezaprzeczają tu krzywd, okrucieństwa i przeniecierstwa, które im towarzyszyło, ale odmawiają wynagrodzeń, z przyczyny mniemanej niedostateczności praw do tronu Monarchy, który na nim w ówczas zasiadał. Obrony tej, odrzuconej teraz powszechnie, nie przyjmie także Król Jegomość Sycylijski, i spodziewam się was uwiadomić, przed waszem odroczeniem, że nasze wymagania zaspokoili. Instrukcje wyraźne dane zostały w tej rzeczy, i podług nich niewątpliwie się postąpi.

Podczas blokady Terceiry, niektóre okręty portugalskie zabrały wiele naszych statków i popelnily inne nadużycia, za które domagano się wynagrodzenia; przystępowałem do wyprawienia sity zbrojnej, która miała zastąpić naszych współ-obywateli, kiedym odebrał zapewnienia urzędowe, kroku tego potrzebę znoszące: Odtąd robiono częste obietnice; spodziewam się, że wkrótce rzecz ta ułatwiona zostanie: albowiem rząd portugalski już okazał skłonności przyjacielskie, zmniejszając pobór od ryżu, produktu naszych prowincyj południowych, co się także spodziewać, że ten ważny naszego wywozu artykuł stanie na równy stopie z prowadzonymi przez narody, którym się najbardziej sprzyja.

„Zaden przedmiot nieróżni nas z innemi mocarstwami europejskimi. Stosunki nasze polityczne z Rosyją stanęły na stopie nayliberalniejszej. Używamy korzyści z żeglugi i handlu, pozwolonych narodom naywięcej przychylności doświadczającym. Ale jeszcze się dotąd nie zdało mocarstwu Rosyjskiemu, nadać stałość i zobopólnosć tym przywilejom przez traktat handlowy; niedługo zostanie mianowany minister dla doprowadzenia tej ważnej rzeczy do swojego celu, i utrzymania związków przyjaźni i dobrego porozumienia, które tylekroć zapewnione przez Jego Cesarską Mość i Jego poprzednika zostały.

„Traktat z Austryją, otwiera nam ważny z państwami dziedzicznymi handel. Podczas, kiedy ten traktat ułatwia nam drogę wprowadzania naszych towarów do Niemiec południowych, te, któreśmy zawarli z miastami hanzeatyckimi i z Prusami, tudzież inne, które są w zagajeniu, rozległe te kraje przedsięwzięczemu duchowi kupców naszych otworzą.

„Wkrótce odbierzemy potwierdzenie traktatu zawartego z Portą. Powstały tu były pewne trudności, które zdają się już zatławionymi.

Przebiegłszy tym sposobem ład dawny, i dawszy poznać stosunki Ameryki północnej z rozmaitemi narodami, które go składają, prezydent

Jackson zwraca weyrzenie na inne części świata; objawia, iż się dopominał o wynagrodzenie, za krzywdę wyrządzoną statkowi amerykańskiemu na morzu indyjskiem. Traktat handlowy z Meksykiem, jeszcze potwierdzony nie został, co prezydent przypisuje zaburzeniom cywilnym, wynikłym w tym kraju, ale które szczęśliwie ustały.

Gdy Chili i Peru, zagrożone są wewnątrzniemi zamieszkami, prezydent widzi się w potrzebie, wyprawienia sił morskich na Ocean-Spokojny, dla zastonięcia rybołówstwa i handlu amerykańskiego.

Zaburzenia brezylijskie były przyczyną strat niektórych, przez obywateli amerykańskich poniesionych; rząd o nie się dopomina, i nastaje przede wszystkim, ażeby Amerykanie, ze wszystkich przywilejów, o które się w traktatach utóżono, korzystali.

Z przyczyny, że Buenos-Ayres, albo raczej banda, która działa pod jego imieniem, dała powód do zażaleń, wyprawiono eskadrę i ministra, ażeby rzecz rozpoznać i działać stosownie do okoliczności.

Taki jest rys stosunków Ameryki północnej z całym światem, zostającej w pokoju ze wszystkimi mocarstwami, prezydent przedsięwziął sposoby, ażeby ten pokój nie był naruszony, i razem zabezpieczone zostały korzyści z przywilejów, zapewnione jego rodakom traktatami.

Stan wewnętrzny nie mniej jest pomyślny; rozmaite stowarzyszenia Indian przyjęły warunki rządu, pod któremi oddalić się mają od granic. Skarb jest w stanie pomyślnym; dochody z 1831 wyniosą do 27 milionów 700 tysięcy dollarów; a wydatki, niezależnie od publicznego długu do 14 milionów 700 tysięcy dollarów. Wypłaci się w procentach i kapitale tego długu 16 milionów 500 tysięcy dollarów, a wtenczas we trzy najmniejsze lata obróci się na umorzenie długu więcej nad 40 milionów dollarów. Prezydent mniema, że dochód na rok następny przywyższy tegoroczny, i że się cały dług publiczny umorzy w czwartym roku jego urzędowania: nyrzemy wtenczas wielki naród, zawierający w swoim łonie wszystkie zarody pomyślności i bezpieczeństwa bez szeląga długu.

— Dnia 6 —

Papiery publiczne. Konsolidy, 84½.

— Czytamy w *Dzienniku Dworu*: „Dowiadujemy się, że lord *Althorp* nie jest tego zdania, ażeby zupełnie znieść opłatę stępla na *Dziennikach*: myślą jego zmniejszyć naprzód tę opłatę do czterech pens. Myśli lorda o tej rzeczy są rozległe i liberalne.”

— Admirał sir *P. Malcolm* przybył do *Falmouth* dla ścisłego wysledzenia organizacji pakobotow. (*J.d.S.P.*)

FRANCYA.

Paryż dnia 8 stycznia.

Birża Paryska d. 7. — Pięć od sta, 94 fr. 80. — Trzy od sta, 65 fr. 90. — Akcje bankowe, 1,610 fr. — Pożyczka królewsko-hispańska, 72½.

— *Dziennik Praw*, N. 130, zawiera urządzenie względem organizacji szkoły politechnicznej. — N. 54ty tegoż dziennika, który wczora wieczorem wyszedł, zawiera rozrządzenie, ogłaszające prawo o parowstwie. Rozrządzenie to datowane jeszcze 29 grudnia 1831 r.

— Czytamy w jednym z dzienników ministeryalnych: „Od niejakiego czasu, rząd był uwiadomiony, że pisma anarchiczne, wezwania buntownicze, rozrzucone były w *Paryżu*. Wiadomo, że to rozrzućanie robione było z taką regularnością, która wykryła organizację tajemną i liczne rozgałęzienia. Po wyszukaniach powtórzonych, prefekt policyi odkrył węzeł tej intrygi. Szesnaście osób aresztowano zrana d. 5., i wzięty już ślad wszystkich, które mniej lub więcej do spisku tego należą.

— D. 5 około godziny 6 wieczorem, ośmiu młodzieńców wcisnęło się do kościoła Najświętszey *Panny* (*Nôtre Dame*), weszli na wieżę, w jednej z nich na gwałt bili przez 4 lub 5 minut, na drugiej zapalili ogień, mający być sygnałem; ale pompierze szybko to ugasili, i wkrótce siedmiu z tych młodzieńców aresztowano przez siłę zbrojną i zaprowadzono do prefektury policyi.

— Piszą z *Marsylii* pod 1 stycznia: „Zawczora wzięto na okręty konie żandarmeryi, przeznaczonej do *Algieru*. Od czasow wyprawy Egipskiej, lud tutejszy nie widział podobny expedycyi.

— *Gazeta Semaphore de Marseille* donosi z *Algieru* pod 29 grudnia: „Bezpieczeństwo, które się znowu zaprowadziło w okolicach *Algieru*, skutkiem przedsięwziętych przez Głównodowodzącego środków wojennych, dawszy osadnikom spokojność, okazało pomyślny skutek na rolnictwo; wszędzie rolnicy w oczekiwaniu dżdżystey pory roku krzątają się około zasiewu i co dosyć daje się postrzeżać, tutejsi osadnicy będą mieli zręczność porównać nowsze narzędzia rolnicze ze starodawnymi, gdyż do uprawy nie tylko, że są używane udoskonalone nowe, ale i nayprościejsze starożytny pługi, których jeszcze używają *Arabowie*.

— W liczbie aresztowanych gazeta *Le Temps* wymienia bandażystę *Waleryusa*, który w roku przeszłym był jedną z osób głowniejszych, które do działań należały podczas żalobnego nabożeństwa po *Xięciu Berry*, niejakiego *Herena* i jednego z pachotków policyjnych, dodając, że, prócz wielu pism, znalezione są medale z wizerunkiem *Xięźcia Bordeaux*, i jeden na cześć marszałka *Bourmont*, wybite na rachunek summy, do której zbierania ogłoszone były zapisy w kantorze gazety *Le Revénant*, która jest za przeszłą dynastyą.

— W *Messenger des Chambres* donoszą: „Podług wiadomości z *Grecyi*, *Maynoći* z *Idryotami*, wspomagani przez mieszkańców niektórych wysp *Archipelagu*, nie przestają okazywać buntowniczego oporu rządowi w *Naupliu*; jednakże mają nadzieję, że buntownicy zmuszeni zostaną powrócić do swej powinności. (*J. d. S. P. i G. S. P.*)

RZECZY NIDERLANDZKIE.

Bruxella dnia 10 stycznia.

Jenerał *Belliard* przybył tu wczora wieczorem, i zaraz miał posuchanie u Króla.

Dziś dopiero rozpoczną się znowu obrady izby reprezentantów. Mniemają, iż ministrowie korzystać będą z pierwszej sposobności, i ogłoszą nowy akt konferencyi, dając przytém niejakie objaśnienie względem terażniejszego stanu uktadów.

Dziennik Politique pisze: „Ruch rozmaitych korpusów wojska naszego ku granicy miał się wczoray rozpocząć; dnia 15 b. m. wszystkie znajdować się już będą na linii. Dowodzi to, iż rząd przedsięwzię kroki, aby na przypadek nie był nieprzygotowanym.”

Monitor Belgijski pisze: „Od niejakiego czasu rozchodzą się zupełnie bezzasadne wieści o przeniesieniu urzędników, tudzież o nadwerganiu mniej więcej ważnych interesów mieyscowych. Publiczność dobrze uczyni, jeśli nie będzie zawierzała takim poszeptom.” Tenże dziennik donosi, iż ładunki rozdane gwardyi obywatelskiej w *Bruxelli*, były bez kul dla odbywania muzyki z ogniem.

Dnia 16 b. m. odbędzie się ciągnięcie losów w celu oznaczenia, jakim porządkiem bataliony gwardyi obywatelskiej z prowincyi *Brabanckiej*, mające hydz użyte do czynney służby, rozpoczną też służbę.

— Dnia 11 —

Na wczoraysze posiedzenie Izby Reprezentantów, przybył tylko 35 członków; nie mogły więc odbywać się obrady, i odłożono je do dnia następującego.

Król wyjedzie dziś do *Gandawy*. Towarzyszą mu Minister spraw zagranicznych, Pan *Meulenaere* i Jenerał *Belliard*. (*G. W.*)

Teatr. Wczoraysze przedstawienie drammy: *Sierota z Genewy*, liczne sprowadziło grono tutejszych amatorow. Po skończonej sztuce, zaszczytzeni zostali przywołaniem *J.P.P. Górski, Renczyński i Łosicki*.

W Niedzielę 24 t. m.; dana będzie nowa opera z francuzkiego przełożona tu w Wilnie przez Pana *Andrzeja Listowskiego*: z muzyką tłumacza, pod nazwiskiem: *Szpital Wariatow*. Poprzedzi wesoła komedya z dzieł ś. p. *Aloizego Żółkowskiego* we dwóch aktach, pod nazwiskiem: *Eryderyk Wielki* czyli *dwóch paziów*.

Wilno dnia 22 Stycznia r. s. 1832 roku.

Ось Виленскаго Гражданскаго Губерна- шора объявляенся, чно желающие подавать прошения, могут являенся къ нему три раза въ неделю, шо есть: во вторникъ, четвертокъ и суботу, ось 10 до 12 часовъ по утру, кроме праздничныхъ и шабельныхъ дней.

Wileński Cywilny Gubernator zawiadamia, iż osoby życzące podawać prośby, mogą się je- wieć trzy razy do niego w tygodniu, to jest: we wtorek, czwartek i sobotę, od godziny 10 do 12ej zrana, prócz dni uroczystych i tabelnych. (74)

Licytacya Kamienic.

1 Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się: iż na uskutecznienie prowadzącego się na byłym Wileńskim kup- ou Alexandrze Słuckim skarbowego uzyskania nagromadzonego z powodu dzierżawy przezeń z towarzyszymi od 1811 do 1815 roku trunkowych odkupów St. Petersburgskiej gubernii w Miastach Nowey Ładodze, Gdowie, tudzież w mieście Porchowie Pakowskiej gubernii i domu należącego do Wileńskiej Izby Powszechney Opieki, oddane na publiczną przedaź dwa tegoż Słuckiego murowane domy, położone w mieście Wilnie, na przedmieściach: za Ostrą Bramą pod N. 1,278 i na Zarzeczcu pod N. 787, 588, i 589, ocenione, pierwszy 33,167 rubli 20 kopiejek, a ostatni 74,442 rubli 93 kopiejek assygnacyami, i do tego naznaczone terminy: pierwszy 16go, drugi 18go, następującego miesiąca lutego, a trzeci i ostateczny we trzy miesiące od dnia ostatniego wydrukowania o tém wezwaniu w St. Petersburgkich lub Moskiewskich gazetach; a zatém życzący kupić pomienione domy Słuckiego, zechcą przybydź na wyżey oznaczone terminy do tego Rządu. Stycznia 16 dnia 1832 r.

Assesor Józef Szulo.

Sekretarz Kowalenok.

Naczelnik Stołu Kajetan Wierzbicki.

(73)

1 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na uskutecznienie prowadzącego się na Wileńskim mieszkańcu żydzie Eliaszu Notelowiezu Zambergu przez towarzyszy jego za nieakuratną dostawę prowiantu w 1814 roku, skarbowego prowiantowego uzyskania, oddany na publiczną przedaź murowany dom tegoż Zamberga, położony w mieście Wilnie na Żmudzkiej ulicy pod N. 329, oceniony 11,639 rubli assygnacyami, i do tego naznaczone terminy: pierwszy 9go, drugi 11go następującego miesiąca lutego, a trzeci i ostateczny we trzy miesiące od dnia ostatniego wydrukowania o tém wezwaniu w Sankt Petersburgkich lub Moskiewskich gazetach; a zatém życzący kupić pomieniony dom Zamberga, zechcą przybydź na wyżey wyrażone terminy do tego Rządu. Stycznia 16 dnia 1832 r.

Assesor Józef Szulo.

Sekretarz Kowalenok.

Naczelnik Stołu Kajetan Wierzbicki.

(75)

Ogłoszenie.

1 Od Wileńskiej Izby Skarbowey ogłasza się: iż w niej znajduj się Pojezuickie Kapitalne Summy, 38,786 rubli 60 kopiejek srebrem czyniące, dla oddania na pożyczkę dla przyrostu procentów, podług prawideł dla Funduszu Edukacyynego ustanowionych; życzący zatém wziąć takowe summy sposobem pożyczki, raczą przybywać sami, albo przy-

stać umocowanych do tey Izby, z dostatecznymi ewikoyami, prawnym sposobem zaświadczone.

Sowietnik Kryłow.

Naczelnik Stołu Abramowicz.

(82)

Licytacya.

1 Przez rezolucyą Opieki Dworzańskiej powiatu Wiłkomierskiego, w roku bieącym 1832 januaryi 9 nastala, po zgonie b. Chorążego powiatu Upitskiego Jana Brunowa, dla zinwentowania ogólnego funduszu na rzecz pozostałego nieletniego potomstwa, wydelegowany, takową inwentaryą spełniłem. A gdy Opieka wszelki fundusz ruchomy, to jest: srebro, cynę, miedź, meble, garderobę, ruchomość, pojazdy, uprzęż, konie, bydło, drob, zapasy ekonomiczne, z publiczney licytacyi wyprzedać postanowiła. Przeto awizuję, że w roku bieącym januaryi 30 dnia, w powiecie Wiłkomierskim w majątku Wojewodziszkaoh, a w kolei w powiecie Upitskim w majątku Pakościach licytacya rozpocznie się, i na ten czas do licytowania interessowanych wzywam. Dat roku 1832 januaryi 18 dnia.

Józef Durasewicz w Sądzie powiatowym Zasiadający.

(77)

Wezwanie Successorów.

2 Magistrat Miasta Wilna, skutkiem zapisaney w swym Sądzie rezolucyi, przez niniejsze ogłoszenie wzywa successorów i pretensorów zmarłej Maryanny Awanderowey Rotmistrzowey, aby oi dla udowodnienia swoich stosunków, do pozostałego po teyże Awanderowey funduszu regulować się mogących, sami przez się lub przez umocowanych, w tym Magistracie w przeciągu roku jednego i niedziel sześciu jawili się. Dat roku 1832 miesiąca januaryi 14 dnia.

Daniel Wener R. M. M. W. (67)

Publiczna przedaź majątków.

3 Rada Opiekuńcza Moskiewska CESARskiego Domu wychowania, niniejszém powtórnie ogłasza, iż w niej będą się przedawały z aukcyynego targu, oddane na ewikoyą za uchybieniem terminu niernochome majątki:

1) Półkownikowey Barbary Alexiejewey Kuźminey Karawajowey, Mińskiej Gubernii, Boryrowskiego powiatu, we wsiach z dworami: Izbiszczu z 81—19, Czystie 58, Wardolichach 30, Matesowie 81, Juryłowie 35, Ponie 34, Łubieniach 16, Sakowiczach z 102—17, Zabrodju 37, Niedwiednicy 7, Kruhlejem 6, w ogóle 340 dusz w 5tey rewizyi.

2) Obywatela Ignacego Michała syna Bobryka, Mohilewskiej gubernii, Klimowieckiego powiatu, we wsi Pożare 24 dusz w ostatniej rewizyi.

3) Successorów zmarłego Kollegialnego Assesora Jana Grzegorza syna Bohdanowicza, Witobskiej gubernii, Wielizkiego powiatu czę-

śoi Pczelińskiej, we wsiach: Kasilowie 51, Pczelinie 55, Masiejewie 40, Zadorożju 34, Zamoszyszczu 55; części Abryzowskiej, we wsiach: Hryszewie 53, Trubnikowie 22, Andrejewskiej z 75—71, w ogóle 361, dusz w ostatniej rewizyi.

Pomienione majątki sprzedają się z narozdzeniem po rewizyi, ze wszelką przynależącą do nich ziemią i wszelkiem na nie zabudowaniem i z przenosem długu Rady, kto zechce wedle dawniejszego świadectwa na 26 lub 27 lat na prawidłach Kassy zachowawczej; targi naznaczają się: pierwszy 3, drugi 7, i trzeci 10 dnia marca 1832 roku. Dla czego życzący kupić, zechcą przybyć do Rady Opięknuczej na naznaczone terminy na 10 godzinę z rana; podpisywać się zaś do targów każdodziennie, wyłączając dni świąteczne i uroczyste. Decembra 22 dnia 1831 roku.

Expedytor Straszniaków.

(56)

O w ł o c z ę d z e .

5 Od Rzezyckiego Ziemskiego Sądu ogłasza się: iż w zostającym pod zawiadowaniem tego Sądu powiecie wzięty człowiek Sidor Stepanow Koziel, który się powiadał rodem Witepskiej Gubernii Lepelskiego powiatu z Słobody Ciapelskiej obywatelki Akuszczychi włościaninem, mający od urodzenia lat 50, przymiotami, wzrostu średniego, silny, włosów na głowie, brodzie i wąsach światłorusskich, a na głowie nieco z siwizną i na wierzchu niewielka łysina, twarzy czystey, na lewym policzku przy oku znajduje się mała brodawka, nosa szerokiego, oczu błękitnych, że pomieniony człowiek utrzymuje się w Rzezyckim mieskim ostrogu od dnia 5go terażniejszego miesiąca decembra, i o uczynieniu o nim sprawy z tego Sądu pisano do Lepelskiego takiegoż Sądu za N. — Decembra 7 dnia 1831 roku.

Assessor Jan Żubra,

Sekretarz Andrzej Chitna.

(51)

Wiadomość o produktach żywności na targach przedawanych, i o taxie, po iakiej należy przedawać w Wilnie niżej wyrażoną żywność, w Radzie Miasta Wilna sporządzona.

Taxa wedle iakiej należy przedawać w rozdrobrozmitą żywność w Wilnie od d. 17 msca january 1832 roku po dzień 24 tegoż mca.

Wyiaśnienie za iaką cenę w Wilnie na targach w przeszłym tygodniu przedawaty się wszelkie produkty i wiktuały hurtem.

	Srebr em.			
	w Nie-dziele.	Wto-rek.	Pią-tek.	
	ruble.	kop.	ruble.	kop.
<i>Beczka miary rossyjskiej.</i>				
Żyta ozimego	7	14	7	14
Pszeniczy	{ Suchego	9	18	9
	{ Ozimy	9	18	9
Jęczmienia	{ Surowego	5	10	5
	{ Jarey	5	10	5
Owsa	3	6	3	6
Gryki	6	12	6	12
Gróchu	—	—	—	—
Bohu	—	—	—	—
Kartofel	—	—	—	—
Siemienia	{ Lnianego	7	14	7
	{ Konopnego	5	10	5
	{ Jęczmiennych	10	20	10
Krup	{ Owsianych	14	28	14
	{ Gryczanych	14	28	14
<i>Pud Rossyjski mający funtow Ross. 40.</i>				
Łoju wołowego i baranego	2	4	2	4
Mięsa pud	1	2	1	2
Miodu przasnego tłuczonego z woskiem	2	4	2	4
Wosku topionego niebielonego	8	16	8	16
Swiec	{ Woskowych	18	36	18
	{ Łoiowych	14	28	14
	{ Łoiowych	4	8	4
Włókna towarne	{ Lnu	2	4	2
	{ Pięki	1	2	1
Soli kuchennej pud	1	2	1	2
Siana	—	—	—	—
Słomy	{ Murożnego	—	—	—
	{ Błotnego	—	—	—
Faska 6 garcowa masła dobrego	4	8	4	8
<i>Beczka miary ross.</i>				
Piwa pospolitego	5	10	5	10
Ptastwa domowego żywego karmnego po parze	{ Lekkiego	—	—	—
	{ Dabeltowego	—	—	—
	{ Indykow	—	—	—
Ptastwa dzikiego biatego po parze	{ Gęsi	—	—	—
	{ Kaczek	—	—	—
	{ Głuszców	—	—	—
Wódki wiadro	1	2	1	2
Spirytusu wiadro	2	4	2	4
Mléka wiadro	6	12	6	12

		Waga	na srebro.
		Funt.	Kopiej.
<i>Chleba pod cyfrą i Nrem piekarza.</i>			
Żytniego	{ Razowego	1	12
	{ Pytlowego	1	12
Pszennego pytlowego	{ Bulka	1	4
	{ Cienkiy	1	3
Mąki pszenney pytlowey	{ Średniy	1	2
Mięsa świeżego wołowego z dokładką do funta iednego mięksizu, iedney ćwierci funta rury nayprzedniejszego	{ wielki	1	20
	{ mały	1	15
Głowa, nogi, pluca, flaki		1	10
Mięsa świ-dzonego wędzonego	{ Świniny	1	12
	{ Wędzonego	1	12
Swieżego	{ Podbrzusia	1	7
	{ Schaby	1	5
Wędzonego	{ Szyński	1	6
	{ Podbrzusia	1	10
Swieżego	{ Schaby	1	7
	{ Szyński	1	10
Masła świeżego	{ Głowizna i nogi ogółem	1	60
	{ Wątroby, serce i kiszki ogółem	1	30
Soli kuchennej		1	12
Swiec	{ Woskowych	1	50
	{ Łoiowych	1	40
	{ Łoiowych	1	11
Krup	{ Miejskowych	1	12
	{ Jęczmiennych	1	11
	{ Tłuczonych	1	12
Piwa pospolitego	{ Owsianych czystych	1	12
	{ Gryczanych	1	11
Wódki Kraiowey żytniay czystey proby	{ Buynych	1	11
	{ Drobnych	1	11
Ryby żywey	{ Lekkiego	1	11
	{ Dabeltowego	1	11
Ryby nie-żywey	{ Szezapaka, okunia, wę-wielkich	1	150
	{ gorza sztuk	1	120
	{ Lina, leszcza i innych	1	60
Zowiącey się molawka	{ Średnich	1	20
	{ Małych	1	20

F. Balfner R. M. W.

Obszary	Czas Obserwacji.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	Wiatr.	Stan powietrza.
Obszary meteorologiczne.	d. 20 o 2 po połud.	27 cal. 11,2 lin.	— 1 stopni.	Poludniowy.	Pogoda.
	d. 21 godz. 7½ rano.	27 — 8,1 —	— 3½ —	Polud-wsch.	Pogoda.
	d. 22 — — —	27 — 6,6 —	— 1 —	Poludniowy.	Pochmurno.

Drukarnia A. Marcinowskiego. Wilno. 1832. d. 22 Stycznia. DOZWALA SIĘ DRUKOWAĆ, GENZOR Leon Borewski.

О Б Ъ Я В Л Е Н І Е .

Желающіе получаютъ изъ Газетной Литовскаго Почтамта Экспедиціи на 1852 годъ съ пересылкою въ иногородныя мѣста, Вѣдомости и Журналы въ С. Петербургѣ издаваемыя, благоволятъ присылать въ оную Экспедицію пренумерационныя деньги по нижеозначенной росписи.

	За годъ. руб.
С. Петербургскія Вѣдомости на Рускомъ языкѣ	50
на Немѣцкомъ	50
Руской Инвалидъ или Военныя Вѣдомости	45
Литературныя прибавленія къ Рускому Инвалиду	40
Сенатскія Вѣдомости	50
Сенатскія Объявленія	25
Сенатскія Объявленія о запрещеніяхъ и разрѣшеніяхъ	40
Прейсъ-Курантъ на Рускомъ языкѣ { на бѣлой бумагѣ	40
на Немѣцкомъ —	
на Англійскомъ — { на обыкновенной	35
Коммерческая газета на Рускомъ и Немѣцкомъ языкахъ	30
Journal politique et littéraire de S. Petersbourg	50
Le Miroir	52
Горный Журналъ	45
Журналъ Мануфактуръ и Торговли	30
Сынъ Отечества и Сѣверный Архивъ	50
Сѣверная Пчела	55
Сѣверный Муравей, журналъ земледѣлія, механики, фабрикъ и пр.	40
Указатель Открытій по Физикѣ, Химіи, Естес. Исторіи и Техно-	
логіи	35
Указатель Открытій по части заводовъ и фабрикъ	35
Военный Журналъ	20
Военно-Медицинскій Журналъ	25
Журналъ Министерства Внутреннихъ Дѣлъ	35
Сѣверный Меркурій	50
Гирланда, Журналъ Словесности, Модъ и Театровъ	60
Гирланда, Музыкальный Журналъ	35
Der Russische Mercur	35
Tygodnik	55
Музыкальная Антологія	30
Репертуаръ, или собраніе Концершовъ для фортепіано	35
Собраніе увертюръ новѣйшихъ Оперъ для фортепіано	25
Филомела, Журналъ для Пѣнія	25
Вечера Музы или собраніе новыхъ Танцовъ	20
Дѣтскій Журналъ	40
Христіанское Чтеніе	30
Magazin belehrender und angenehmer Unterhaltung	37
Тифлискія Вѣдомости на Рускомъ языкѣ {	45
на Фарсискомъ — {	
Одесскій Вѣспникъ	45
Баллады и романсы Жуковскаго, положенныя на музыку для фор-	
тепіано Плещеевымъ. 2 часни	20
Zuchauer srebrem	15

Газетная Экспедиція покорнѣйше проситъ особъ желающихъ присылать требованія въ оную Экспедицію, подписывать свои имена и прозванія ясно, дабы отъ неразобранія подписей, не могла произойти остановка въ отпращиваніи пребуемыхъ ими Вѣдомостей и Журналовъ.

